

N:o 175.

Af Herr **S. Johnson** i Hvetlanda: *Om efterskänkande för år 1886 af 20 procent å arrendena för kronans fastigheter.*

Den tryckta ställningen inom landet är så allmänt känd och dagligen omtalad, att derom icke torde vara något nytt att säga. Så väl jordbrukaren som industriidkaren och handlanden klagar öfver de dåliga tiderna. Det är dock i synnerhet den allmänna förlamningen på jordbruket, som verkar nedtryckande på de öfriga näringarna. Derfor borde, enligt mitt förmenande, kraftiga åtgärder vidtagas för att lyfta detta onda från vår moder-näring. Såsom jag i en föregående motion, angående efterskänkande af en del statens arrendatorer påförd forsellön, framhållit, är den ekonomiska ställningen hos de flesta statens arrendatorer mer än betänklig, och i synnerhet hos dem, som innehade sina arrenden innan Kongl. kungörelsen den 8 April 1871 utkom om arrendets bestämmande i penningar. Före nämnda tid åsattes, såsom torde vara känt, arrendet hufvudsakligen i spanmål, som fortfarande löses efter medelmarkegångspris. Uppskattningen och uppgörandet af arrendeförslagen verkställdes icke heller då med den omsorg, som åtminstone i min hemort nu är fallet.

Man har sett i tidningarna att flere större jordegare hafva efterskänt mer och mindre af arrendet för sina arrendatorer. Jag anser därför att staten bör göra detsamma, synnerligast då dess inkomster äro mer än tillräckliga; ja, det finnes ju öfverskott, som uppgifvas till 16 ja ända till 30 millioner kronor.

Den framställning jag ämnar göra behöfver därför icke motiveras, sorgligt nog talar saken för sig sjelf.

Jag vågar emellertid föreslå,

att Riksdagen för innevarande år måtte medgifva, att 20 procent efterskänkas de statens arrendatorer, som innehade sina arrenden före utgifvandet af Kongl. kungörelsen den 8 April 1871.

Stockholm den 28 Januari 1886.

S. Johnson,
från Jönköpings län.

N:o 176.

Af Herr **E. Hammarlund:** *Om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om höjning af delaktighetsbeloppen i folkskolelärares pensionsinrättning.*

Då folkskolelärares pensionsinrättning år 1867 trädde i verksamhet, var det lägsta lönebelopp, efter hvilket skoldistrikt var förbundet att ingå i pensionsinrättningen för sina folkskoleläraresetjänster, 400 kronor. Maximibeloppet, för hvilket kunde vinnas delaktighet i inrättningen, sattes till 1,000 kronor. Sedan dess har lärares *minimilön* så småningom ökat och är nu för ordinarie lärare fastställd till 600 kronor.

Minimibeloppet, efter hvilket kan vinnas delaktighet i pensionsinrättningen, har sålunda under de gångna 19 åren förhöjts med 200 kronor. Maximibeloppet står deremot oförändradt kvar, ehuru rättvisan synes fordra, att för de högre aflönade lärares skull äfven detta belopp höjdes med minst 200 kronor.